

No Tears for Queers

RECENSION SocialPolitik nr 3 2009: **Av Mattias Brunn, Riksteatern på turné** Johan Hiltons reportagebok har blivit teater. Vilken cirkus. Man riktigt hör trumvirvlarna. Ty uppsättningen håller stundtals andan. För att sedan explodera med våldsam eruption. Bokstavligen. Men här finns också clowneri. För att inte säga buskis. Och allt för många transportsträckor. Prator.

Ja, det är mycket som ska berättas. Som redovisas. Om tre, nästan outhärdliga, mord på homosexuella män. Om bestialiskt övervåld. Och frågan är: Varför? Vems manlighet är så hotad – hotfull? Ja, vad är manlighet överhuvudtaget.

Frågorna känns obesvarade när pjäsen slutar. Abrupt, magnifikt. Det är säkert meningen. För efteråt tar publiksamtalet vid med pjäsens fyra skådespelare; tre män och en kvinna. Plus regissören Nina Wester.

Pjäsen riktar sig främst till gymnasieungdom. En lärarhandledning finns på Riksteaterns hemsida. Spelas till mitten av april [2009]. Turnén beledsagas av Elisabeth Ohlson Wallins fotoutställning *In Hate We Trust*.

Örn Lindstrand